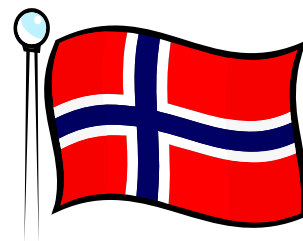

Janke Wikholms Krönika

Augusti 2011

Norges sak är (s)vår!

Den 22 juli har vi varit precis en månad i sommarstugan i Siknäs och det är dags att bila de nära hundra milen hem. Det har varit en bra sommar med fint väder, lite mygg samt besök av barn och barnbarn. De senares sång & dansuppvisning i Töre Båtklubbs anläggning på Bergön blir ett bestående minne!

Journalisten Fredrik Gertten är denna dag sommarpratare i radion. Han berättar om filmen "Bananas", dvs. nicaraguanska bananarbetares rättsliga strid med världens största frukt företag Dole. Vi behöver många engagerade Fredrik! Efter "Sommar" börjar rapporterna om bomben i Oslo. Först är man ganska osäker om vidden, men den blir större och större. Senare rapporteras även om skottlossning en bit därifrån. Ingen kopplar ihop det hela. Man diskuterar mest om och varför "islamisterna" angriper Norge. Journalisterna försöker med ledande frågor få olika "säkerhetsexperter" att peka ut de skyldiga. En av de uppringda, tror att det var Magnus Norell, säger att det är för tidigt att fastställa skuldfrågan ännu. Man kan höra besvikelsen hos reportern.

Det är först på kvällen som vi – och övriga världen – börjar fatta vad som hänt. Norge har fått ett datum att minnas, minst lika tydligt som 11:e september eller för den delen 9:e april.

Har läst att man kan skänka pengar till återuppbyggnaden av Utøya. Men är det verkligen det som behövs mest? Norge är väl ett av jordklotets i särklass rikaste länder. Samtidigt pågår just nu en av de största svältkatastroferna. Gör inte våra pengar större nytta där? Handlade inte AUF-lägret just om sådant som miljö och internationell solidaritet?

Men jag förstår att många vill göra något konkret. Vi ser också att i Norge har tragedin verkligen gett effekt på så sätt att nationen samlats och ett engagemang stärkts. Det norska ledarskapets insatser har jämförts med det svenska. Vårt har kommit till korta.

Jag hoppas att vi kan få en del av det norska engagemanget till Sverige. För vi behöver det lika mycket som dem. Den norska terroristens åsikter finns dessvärre hos många i vårt land och bomben kunde lika väl ha briserat i Stockholm.

I de rika länderna har vi just nu ett "engagemangsunderskott" som på sikt hotar demokrati och välbefinnande. Det är svårt att rekrytera ungdomar till de politiska ungdomsförbunden. Facket tappar medlemmar och i arbetsmiljöarbetet finns en brist på skyddsombud.

Men gör det så mycket då? Ja, det är just det. Extrema åsikter frodas när ingen tar fajten. Det var de demokratiska socialdemokraterna som hindrade de extrema kommunisterna att "ta över facket". Den svenska modellen, "Saltsjöbadsandan" är måhända inte så medialt intressant men betydligt mer framgångsrik än nationella vilda strejker. Extrema åsikter i USA – "tokhögern" som de träffande betecknas av Peter Wolodarski i DN, hotar världsekonomin. Tystnaden vid fikarummet när någon uttrycker främlingsfientliga eller rasistiska åsikter är visserligen bekväm. Man slipper konflikten på kort sikt. Men det bäddar för extremism i framtiden.

Vi visar bäst solidaritet med ungdomarna på Utøya genom att engagera oss för att göra våra fantastiska nordiska samhällen ännu bättre och öppnare. Det spelar mindre roll om det är i politiska partier, fackföreningar, miljöorganisationer eller i arbetsmiljöarbetet. Pengar ska vi skänka till de som svälter. Det är nog ingen lösning på lång sikt. Men för de som svälter idag är det nu som gäller. Det bästa ska inte bli det godas fiende!

Arbetsmiljöhälsningar!

Janke Wikholm

Skicka synpunkter på krönikan till info@jankewikholm.se
Läs flera krönikor på www.jankewikholm.se

JANKE
WIKHOLM